

1 וכן תהיה לנו - "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁶⁵, "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל"¹⁵,
2 בקרוב ממש.

* * *

12 יב. הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁶⁶ "המשיח תחתיו מבניו", "המשיח מבניו תחתיו", "כליל
13 תקטר", "אין נקמצת להיות שירי" נאכלין אלא כולה כליל, וכן כל מנחת כהן של נדבה כליל תהיה",
14 "כליל", "כולה שוה לגבוה",

15 - שחביתי כהן גדול (שמת) מביא רק הכהן גדול שנתמנה תחתיו, "המשיח מבניו תחתיו"⁶⁷, ולא בניו
16 סתם⁶⁸ (ולא כדעת רבי יהודה⁶⁹ שחביתי כהן גדול שמת שבאים "משל יורשים" (סתם), "דהכי משמע,
17 הכהן המשיח כשמת, תחתיו אחד מבניו יעשה אותה"⁷⁰), כיון שזהו קרבן ששייך לכהן גדול שמביאו
18 בתור שליח של כלל ישראל, כעין קרבן ציבור.

19 ולכן: מנחת כהן גדול - "כליל תקטר", ש"אין נקמצת להיות שירי" נאכלין", אלא נקמצת באופן
20 ש"כולה כליל", הקומץ לעצמו והשירים לעצמן, כי להיותה על-דרך מנחת ציבור, חייבת בקמיצה, ככל
21 המנחות; וכאילו מנחת כהן סתם, אינה נקמצת כלל, אלא "כולה שוה לגבוה", שנשאר בהווייתה ללא
22 קמיצה⁷¹ -

23 הוגה על-ידי כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א, ונדפס⁷² ב'לקוטי-שיחות' חלק כ"ב עמוד 21 ואילך.

24 יג. ובהמשך לזה יש לבאר גם פירוש רש"י בפרשת ויקרא⁷³ - "ואם לא תשיג ידו גו' והביא את
25 קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סולת וגו') והיתה לכהן כמנחה", "ללמד על מנחת חוטא שיהיו שירי'
26 נאכלין, זהו לפי פשוטו. ורבותינו דרשו, והיתה לכהן, ואם חוטא זה כהן הוא, תהא כשאר מנחת נדבת
27 כהן שהוא בכליל תהיה לא תאכל":

28 לפי פשוטו שבא ללמד על מנחת חוטא שיהיו שירי' נאכלין - אינו מובן: מהו הצורך בלימוד זה,
29 בה בשעה שמפורש הדבר בפרשת צו⁷⁴: "וכל מנחה כלולה בשמן וחרבה (זו מנחת חוטא .. שאין בהן
30 שמן - פרש"י) לכל בני אהרן תהיה"?

31 ולכן מוסיף רש"י "ורבותינו דרשו .. אם חוטא זה כהן הוא וכו'", שדין זה לא נתפרש בפרשת צו,
32 שבה מדובר רק אודות מנחת נדבת כהן, ולא אודות מנחה שמקריב הכהן על חטאו, ולכן יש צורך בלימוד
33 מיוחד מהכתוב "והיתה לכהן כמנחה", שגם מנחת כהן חוטא, דינה "כשאר מנחת נדבת כהן שהוא בכליל
34 תהיה לא תאכל".

35 יד. ויש להוסיף ולבאר ההוראה מפירושי רש"י הנ"ל - בעבודת האדם לקונו, בשייכות לכל אחד
36 ואחד מישראל, שנקרא "כהן", כמו שכתוב⁷⁵ "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים":

בפנים.

(69) מנחות נא, ריש ע"ב (במשנה).

(70) ח"י הרשב"א שם.

(71) ועפ"ז יש לפרש כפל הלשון "כליל תהי' לא תאכל" (בפשטות הכתובים*) - שלא זו בלבד שאינה נקמצת להיות שירי' נאכלין, שהרי "לא תאכל", אלא עוד זאת, ש"כליל תהי'", ללא קמיצה כלל.

(72) בשילוב שיחת מוצאי ש"פ צו תשל"ח.

(73) ה, יא ואילך.

(74) ז, יו"ד.

(75) יתרו יט, ו.

(65) מיכה ז, טו.

(66) פרשתנו ו, טו-טז.

(67) דלכאורה י"ל שכשם שבתחלת הפרשה נאמר (שם, ב) "זה קרבן אהרן ובניו", הן אהרן והן בניו, הנה גם כאן מדובר אודות שניהם: "הכהן המשיח" - כנגד "אהרן", ו"תחתיו מבניו" - כנגד "בניו". ואף שבפירוש זה יש קושי שכאן נאמר "מבניו", ולא "בניו" - הנה כנגד קושי זה, ישנו הקושי שצריך לסרס את המקרא ולפרש "המשיח מבניו תחתיו", במקום "המשיח תחתיו מבניו".

(68) וכיון שהכתוב קאי רק במנחת כה"ג, ולא במנחת כהן סתם - צריך רש"י להוסיף ולהבהיר "וכן כל מנחת כהן של נדבה כליל תהי'", אלא שיש חילוק ביניהם בנוגע להקמיצה, כדלקמן

(* נוסף על הפירוש ע"ד ההלכה - "ליתן לא-תעשה על אכילתו" (ראה מנחות שם סע"ב. ושם ע"ד, סע"א ואילך).